

[Birgitte Husmark]

talelse til offentligheden om et konkret projekt skal fremsættes, og formen herfor.

Når man sammenholder dette med, at Den Centrale Videnskabetiske Komité ikke er en traditionel uafhængig appelinstant, men sammensat af to medlemmer fra hver af de regionale komiteer (normalt formand og næstformand) suppleret med to personer udpeget af forskningsministeren og to af sundhedsministeren, vil det være helt klart, at dette ikke er et forum, der vil kunne understøtte de regionale komiteer i opfyldelsen af § 10.

Svar (16/9 93):

Forsknings- og teknologiministeren (Svend Bergstein):

De regionale videnskabetiske komiteers opgaver er ifølge lov nr. 503 af 24. juni 1992 om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter af to arter:

- Behandling af konkrete biomedicinske forskningsprojekter (§ 5-§ 9).
- Almindelig oplysende og debatskabende virksomhed (§ 10).

Standardvedtægterne for de regionale videnskabetiske komiteer, som er udarbejdet af Den Centrale Videnskabetiske Komité, og som er accepteret i stort set uændret form af flertallet af de regionale videnskabetiske komiteer, foreskriver i § 8, at komiteernes medlemmer og suppleanter har tavshedspligt efter samme regler som offentligt ansatte. Baggrunden for bestemmelsen er, at komitésystemet i og med lovfæstelsen i 1992 er blevet en del af den offentlige forvaltning, og dermed er komitémedlemmerne underlagt de samme regler, som gælder for offentligt ansatte. Der henvises til forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152, herunder 152 c-f.

De regionale komiteers henvendelse til offentligheden om *konkrete forskningsprojekter* er behandlet i standardvedtægternes § 9, ifølge hvilken komiteen træffer afgørelse, om der skal fremsættes en udtalelse og i hvilken form. Ifølge § 9 er det formanden, der varetager kontakten til offentligheden på komiteens vegne.

For så vidt angår de regionale videnskabetiske komiteers *almindelige oplysende og debatskabende virksomhed (lovens § 10)* indeholder standardvedtægterne for de regionale videnskabetiske komiteer ingen bestemmelser herom. Den Centrale Videnskabetiske Komité

te oplyser, at de regionale komiteers almindelige oplysende og debatskabende funktion ikke hører under Den Centrale Videnskabetiske Komité's beføjelser som ankeinstans. Initiativer til og udførelsen af de regionale komiteers almindelige debatskabende og oplysende kompetence, som den er formuleret i lovens § 10, ligger dermed alene hos de regionale komiteer, og der er ikke fra Den Centrale Videnskabetiske Komité's side udstedt regler herom.

Spm. nr. S 1461

Til sundhedsministeren (15/9 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det ikke er i uoverensstemmelse med lov om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter, når en regional videnskabetisk komité vedtager, at valg til formand/næstformand foregår således, at én af disse vælges af og blandt de af Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd indstillede medlemmer og én af og blandt komiteens øvrige medlemmer, hvorefter den samlede komité afgør, hvem af disse der bliver formand, og hvem der bliver næstformand?«

Svar (24/9 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg henviser til forsknings- og teknologiministerens svar på spørgsmål nr. S 1462, som jeg kan henholde mig til.

Spm. nr. S 1462

Til forsknings- og teknologiministeren (15/9 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det ikke er i uoverensstemmelse med lov om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter, når en regional videnskabetisk komité vedtager, at valg til formand/næstformand foregår således, at én af disse vælges af og blandt de af Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd indstillede medlemmer og én af og blandt komiteens øvrige medlemmer, hvorefter den samlede komité afgør, hvem af disse der bliver formand, og hvem der bliver næstformand?«

Svar (22/9 93):